

Předmětem předkládané práce jsou územní změny v obcích, jeden z neprávem poněkud opomíjených fenoménů první republiky. Přitom se jednalo o jev v této době v českých zemích velice rozšířený, ba mohli bychom říci masový. I když počty realizovaných sloučení, rozloučení a změn obvodů obcí v prvním desetiletí existence samostatného československého státu jdou do stovek a dokonce se blíží až k magické tisícovce, nebyla jim do-sud věnována patřičná pozornost. Právě tato okolnost vedla k výběru tohoto tématu, které zároveň tvoří samo-statnou kapitolu našich správních dějin. Šlo o procesy společností ostře sledované, jež se tu více tu méně promítly do života téměř každého obyvatele obce, která takovou změnou prošla. Ale i tam, kde zůstalo pouze u žádosti, měl zahájený proces po nějaký čas značný vliv na život v obci a také na vzájemné vztahy se sousedním celkem či celky, jež měla požadovaná změna „zasáhnout“. Už samotným podáním podnětu ke změně se mnohdy napros-to bezproblémové soužití lidí žijících vedle sebe v těsné blízkosti na relativně malém prostoru, ale nezdědka na katastrofách dvou různých obcí, změnilo ze dne na den v rivalství, odpor, nevraživost až nenávisť. Tyto negativní důsledky úspěšně i neúspěšně proběhnuvších kauz územních změn se často projevovaly ještě několik let poté. Na první pohled v sobě tedy toto čistě správní téma obsahuje i druhou, lidskou dimenzi. Smýšlení lidí, kteří tě-mito procesy ať už záměrně nebo mimoděk prošli, je nám totiž i jakýmsi odrazem celkové společenské atmosfé-ry první republiky.